

Pan
prof. dr hab. Piotr Borek
Uniwersytet Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie
ul. Podchorążych 2, 30-084 Kraków

reprezentowany przez pełnomocnika:
radcę prawnego Michała Rusinka
Michał Rusinek Kancelaria Radcy Prawnego
ul. Zielona 1a/5c, 32-082 Bolechowice

DECYZJA NR 1/0251.2.2025

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w związku z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691, zwanej dalej „Kpa”) oraz art. 432 ust. 5 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2024 poz. 1571 ze zm., zwanej dalej „PSWN”), po rozpatrzeniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Pana prof. dr. hab. Piotra Borka (zwanego dalej także „Skarżącym”) od decyzji Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 13 czerwca 2025 r. nr 1/6015.15.2025 w sprawie odwołania Pana prof. dr. hab. Piotra Borka z funkcji rektora Uniwersytetu Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie (dalej „Zaskarżona Decyzja”),

utrzymuję w mocy Zaskarżoną Decyzję.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 2 września 2024 r. (znak: DSW-WPS.0261.1.2024.MZ) Minister Nauki (obecnie Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego), zwany dalej także „Ministrem”, zawiadomił Pana prof. dr. hab. Piotra Borka o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie odwołania go z funkcji rektora Uniwersytetu Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie, zwanego dalej „UKEN w Krakowie”, na podstawie art. 432 ust. 5 ustawy PSWN.

Następnie, po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego, decyzją z dnia 13 czerwca 2025 r. nr 1/6015.15.2025 Minister, odwołał Pana prof. dr. hab. Piotra Borka z funkcji rektora UKEN w Krakowie.

Minister stwierdził, iż działania Pana prof. dr. hab. Piotra Borka w kwestii przestrzegania praw pracowników zatrudnionych w UKEN w Krakowie, wobec których rektor jest pracodawcą, oraz uprawnień związków zawodowych, stanowiły uporczywe i rażące naruszenie przepisów art. 30 § 4, art. 38 § 1, art. 41, art. 52 § 1 pkt 1 i § 2 oraz rażące naruszenie art. 77² § 4 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (Dz. U. z 2025 r. poz. 277, ze zm., zwanej dalej „Kp”), uzasadniające odwołanie Pana prof. dr. hab. Piotra Borka z funkcji rektora UKEN w Krakowie.

Od decyzji tej wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy złożył Pan prof. dr hab. Piotr Borek - reprezentowany przez pełnomocnika radcę prawnego Michała Rusinka.

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy skarżący Zaskarżonej Decyzji zarzucił:

- I. naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 107 § 1 pkt 8) Kpa, w związku 39 (3) § 1 i 2 Kpa poprzez niepodpisanie decyzji zapadłej w sprawie, a to wobec przesłania Stronie jedynie wydruku

decyzji, bez wskazania w jego treści identyfikatora pisma nadawanego przez system teleinformatyczny, za pomocą którego pismo zostało wydane, przy jednoczesnej rezygnacji z własnoręcznego podpisu pisma, w sytuacji, gdy pismo rzekomo podpisane elektronicznie doręczone zostało przez pocztę tradycyjną w trybie art. 39 § 3 Kpa, co uniemożliwia adresatowi aktu administracyjnego weryfikację faktu złożenia podpisu, osoby podpisującej, ani prawidłowości jego złożenia, jak też weryfikację treści dokumentu na chwilę podpisania, a w konsekwencji może skutkować nieważnością decyzji;

- II. naruszenie art. 75 § 1 Kpa, poprzez błędne nieuwzględnienie wniosków dowodowych mogących przyczynić się do wyjaśnienia sprawy, co miało wpływ na treść zapadłej decyzji, w szczególności wniosku o dopuszczenie dowodu z:
1. zawiadomienia z dnia 02.01.2025 r., w sprawie MKF-D-4473-/24 RSD, w przedmiocie wszczęcia dochodzenia, między innymi w zakresie wskazania w dniu 13.10.2021 r., w Krakowie, w związku z pełnioną funkcją związkową w ramach Ogólnopolskiego Związku Zawodowego „Inicjatywa Pracownicza”, w celu uzyskania uprawnień międzyzakładowej organizacji związkowej, liczby członków organizacji wyższej niż wynikająca ze stanu faktycznego, tj., o przestępstwo określone w art. 35 ust. 2 1 pkt 3 ustawy o związkach zawodowych;
 2. zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa z dnia 02.12.2024 r., złożonego do Prokuratury Rejonowej Kraków-Prądnik Biały w Krakowie w imieniu Uniwersytetu Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie, oraz dokumentów załączonych do wspomnianego zawiadomienia dot. podejrzenia popełnienia przez ██████████ czynów, związanych z dokonywaniem zarzucanych prof. dr. hab. Piotrowi Borkowi uchybień w ramach planu naprawczego UP;
 3. zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa z dnia 31.12.2024 r., złożonego do Prokuratury Rejonowej Kraków-Śródmieście Wschód w Krakowie w imieniu Uniwersytetu Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie, oraz dokumentów załączonych do wspomnianego zawiadomienia dot. podejrzenia popełnienia przez ██████████ czynów, związanych z dokonywaniem zarzucanych prof. dr. hab. Piotrowi Borkowi uchybień w ramach planu naprawczego UP;
 4. zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa z dnia 09.01.2025 r., złożonego do Prokuratury Rejonowej Kraków-Nowa Huta w Krakowie w imieniu Uniwersytetu Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie, oraz dokumentów załączonych do wspomnianego zawiadomienia dot. podejrzenia popełnienia przez ██████████ czynów, związanych z dokonywaniem zarzucanych prof. dr. hab. Piotrowi Borkowi uchybień w ramach planu naprawczego UP;
 5. sprawozdania niezależnego biegłego rewidenta z badania rocznego sprawozdania finansowego za okres od 1 stycznia 2023 do 31 grudnia 2023 r. sporządzone dla Uniwersytetu Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie;
 6. sprawozdania finansowego UKEN za okres 1 stycznia 2023 do 31 grudnia 2023 r.
 7. analizy wskaźnikowej Uniwersytetu Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie za okres 1 stycznia 2023 do 31 grudnia 2023 r.;
 8. rachunku zysków i strat UKEN metodą porównawczą, za okres 1-XI 2024 r.,
 9. danych dotyczących ilości studentów według sprawozdań S-10 za lata 2020, 2021, 2022 i 2023 - według stanu na dzień 31 grudnia 2024 r.;
 10. dokumentu „Łączna liczba studentów studiów stacjonarnych i niestacjonarnych kształconych na poszczególnych kierunkach studiów wg stanu na dzień 31 grudnia 2024 r.”;
 11. dokumentu „Kierunki Uchwalone 2024-2025”;
 12. decyzji DSW-WPS.9311.4.2023.LJ o przyznaniu Rektorowi UKEN nagrody Ministra;
 13. decyzji DSW-WPS.9311.7.2022.LJ o przyznaniu Rektorowi UKEN nagrody Ministra;
 14. pisma DSW.WSP.5601.27.2020.MW z 11.09.2020 r.;
 15. pisma DSW-WPS.8601.127.2024.WI.43 z 29.08.2024 r.;
 16. skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z dnia 15.01.2024 r., w zakresie bezczynności organu - tj. Prezydium Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego, w zakresie nienadania biegu zażaleniu na uchwałę Prezydium Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego
nr 13/2024
z 27.09.2024 r.;
 17. sprawozdania finansowego UKEN (UP) za 2020 r. metodą porównawczą z rokiem 2019;
 18. sprawozdania finansowego UKEN (UP) za rok 2021;
 19. strategii rozwoju UKEN;

20. wydruków (print-screenów) z doniesień prasowych o masowych zwolnieniach na innych uczelniach polskich i zagranicznych;
 21. o zwrócenie się do Sądu Rejonowego dla Krakowa — Krowodrzy w Krakowie, Wydział II Karny, o wydanie z akt spraw o sygn. II W 1622/22/K oraz II W 318/24/K odpisów protokołów rozpraw i orzeczeń kończących postępowanie wraz uzasadnieniami;
 22. zanonimizowanej informacji publicznej z 7.10.2024 r. uzyskanej od Uniwersytetu Medycznego w Łodzi oraz Uniwersytetu Marii Curie - Skłodowskiej w Lublinie;
 23. o zwrócenie się do: Uniwersytetu Ekonomicznego w Katowicach, Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie, Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie, z wnioskiem o udzielenie informacji o ilości przypadków rozwiązania przez te podmioty (jako pracodawców), stosunków pracy z pracownikami w okresie 2022 - 2024 r., z podziałem na poszczególne lata, oraz ilości postępowań sądowych toczących się przed sądami pracy związanych z roszczeniami pracowników przeciwko tym podmiotom (jako pracodawcom);
 24. o zwrócenie się do Prokuratury Rejonowej Kraków - Prądnik Biały w Krakowie o udostępnienie akt postępowań sygn.: 4136-O.KO.248.2024 oraz 4136-O.KO.249.2024, celem przeprowadzenia dowodów z dokumentów zalegających w aktach tych postępowań;
 25. pozwu z dnia 25 września 2024 r., wpisanego pod sygn. IV Po 323/24 przed Sądem Rejonowym dla Krakowa - Nowej Huty w Krakowie, IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych;
 26. decyzji Ministra Edukacji i Nauki nr I22/WFSN/2020 z 30 grudnia 2020 r.;
 27. zawiadomienia o przestępstwie z dnia 15 listopada 2024 r. złożonego do Prokuratury Rejonowej Kraków - Prądnik Biały w Krakowie w imieniu Uniwersytetu Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie oraz dokumentów załączonych do wspomnianego zawiadomienia dot. podejrzenia popełnienia przez ██████████ przestępstw związanych z dokonywaniem zarzucanych prof. dr. hab. Piotrowi Borkowi uchybień w ramach planu naprawczego UP;
 28. skargi z 17.03.2025 r. na postanowienie KRASP nr KRASP/30/2025;
 29. skargi z 31.03.2025 r. na postanowienie KRASP nr KRASP/30/2025;
 30. pisma Uniwersytetu Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie z 27.03.2025 r., adresowanego do postanki Darii Gosek-Popiołek;
 31. postanowienia prokuratora Prokuratury Rejonowej dla Krakowa - Śródmieście - Zachód z 9 stycznia 2025 r., sygn. 4137-4.Ds.1.2025, o odmowie wszczęcia dochodzenia;
 32. postanowienia Sądu Rejonowego dla Krakowa - Śródmieścia w Krakowie z dnia 30 kwietnia 2025 r., sygn. II Kp 280/25/S o uchyleniu ww. postanowienia prokuratora Prokuratury Rejonowej Kraków Śródmieście - Zachód - z uzasadnieniem;
 33. o zwrócenie się do Prokuratury Rejonowej Kraków Śródmieście - Zachód o wydanie do akt niniejszego postępowania następujących dokumentów z akt dochodzenia sygn. 4137-4.Ds.840.2025: protokołów przesłuchania: ██████████
██████████
██████████
 34. przesłuchania w charakterze świadka: ██████████
██████████
██████████
██████████
 35. przesłuchania strony - Piotra Borka;
- III. naruszenie art. 75 § 1 i art. 80 Kpa, poprzez błędne nieuwzględnienie w sprawie wyroku z dnia 25.06.2025 r. zapadłego przed Sądem Okręgowym w Krakowie, IV Wydział Karny Odwoławczy w sprawie o sygn. akt IV Ka 1693/24, mimo uprzedniego zwracania się do tego Sądu o podanie informacji na temat prowadzonego postępowania i o przesłanie do Ministra odpisu zapadłego w sprawie orzeczenia, co miało wpływ na treść zapadłej decyzji;
 - IV. naruszenie art. 432 ust. 5 PSWN, w związku z art. 106 § 5 Kpa, w związku z art. 106 § 1 Kpa, poprzez wydanie decyzji o odwołaniu rektora z funkcji, mimo iż nie zostały rozpoznane zażalenia na postanowienia wydane przez RGNiSW i KRASP, a opinie zawarte w tych postanowieniach nie posiadają waloru ostateczności, co w konsekwencji powoduje, że organ prowadzący postępowanie główne, nie wypełnił ciężącego na nim obowiązku konsultacyjnego zawartego w normie ██████████ przepisu art. 432 ust. 5 PSWN, a więc wydał decyzję z naruszeniem obligatoryjnych obowiązków nałożonych ustawą;
 - V. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wydanej decyzji, polegający na błędnym przyjęciu, że wobec prof. dr. hab. Piotra Borka zapadły:

1. wyrok z dnia 5 kwietnia 2024 r., w sprawie o sygn. akt II W 318/24/K, Sądu Rejonowego dla Krakowa - Krowodrzy w Krakowie, w którym sąd orzekł, że prof. Piotr Borek czterokrotnie rażąco naruszył przepisy prawa pracy (s. 20 decyzji);
2. wyrok z 15 lipca 2024 r., w sprawie o sygn. akt II W 1622/22/K, Sądu Rejonowego dla Krakowa - Krowodrzy w Krakowie, w którym sąd orzekł, że prof. Piotr Borek czterokrotnie rażąco naruszył przepisy prawa pracy (s. 20 decyzji);
 - podczas, gdy pierwszy z tych wyroków utracił moc prawną skutkiem wniesienia sprzeciwu, zaś drugi częściowo uniewinnił obwinionego od zarzucanych mu wykroczeń, a nadto w części stwierdzającej winę został uchylony wyrokiem Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 25.06.2025 r. - co miało wpływ na treść zapadłej decyzji;
- VI. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wydanej decyzji, polegający na błędnym pominięciu w rozpoznaniu sprawy argumentów gospodarczych uczelni, a także pozytywnych, ekonomicznych, społecznych i wizerunkowych skutków działań rektora, które uznane zostały w toku postępowania za rażące lub uporczywe naruszenie prawa, których to zbadanie było niezbędne dla poprawnego zastosowania art. 432 PSWN, oraz nie rozstrzygnięcie wątpliwości w tym aspekcie na korzyść strony, przy jednoczesnym nie powołaniu przyczyn odstąpienia od tej zasady;
- VII. naruszenie prawa materialnego, tj. art. 432 ust. 5 PSWN, poprzez ich błędne niezastosowanie i wydanie rozstrzygnięcia w oparciu o zdarzenia, które miały miejsce w kadencji poprzedniej rektora, w sytuacji, gdy kadencja ta zakończyła się wobec upływu czasu, a w nowej kadencji nie stwierdzono żadnych uchybień;
- VIII. naruszenie prawa materialnego, tj. art. 2 Konstytucji, w związku z art. 7 i art. 31 ust. 3 Konstytucji, w związku z art. 8 § 1 Kpa, oraz art. 432 ust. 5 PSWN, poprzez wydanie decyzji o odwołaniu rektora mimo, iż uprzednio ten sam organ popierał działania rektora będące przedmiotem niniejszego postępowania, a uznawane obecnie za dokonane z uporczywym lub rażącym naruszeniem prawa, a także współfinansował te działania, nagradzał Rektora - co narusza kluczowe zasady demokratycznego państwa prawa, zasadę działania organu w ramach i w granicach prawa, zasadę pewności prawa i oceny go przez organ, a także zasady postępowania administracyjnego, które obligują organ administracji publicznej do działania w sposób budzący zaufanie jego uczestników do władzy publicznej, kierując się zasadami proporcjonalności, bezstronności i równego traktowania, jak też nakazują konsekwentność w działaniu i ocen tych samych działań przez pryzmat tych samych kryteriów;
- IX. naruszenie art. 10 § 1 Kpa, poprzez jego niezastosowanie, oraz nieumożliwienie stronie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, a to w związku z niedostępniem pełnych (kompletnych) materiałów zgromadzonych w sprawie - materiałów, które zostały zgromadzone w aktach postępowania pomiędzy udzieleniem ich Stronie a dniem wydania decyzji;
- X. Naruszenie art. 97 § 1 pkt 4 Kpa, poprzez jego niezastosowanie i w konsekwencji odmowę zawieszenia postępowania do czasu rozpoznania:
 - a) przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, skargi na postanowienie KRASP, toczącej się pod sygnaturą SA/Wa 849/25;
 - b) przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, skargi na postanowienie KRASP, toczącej się pod sygnaturą SA/Wa 973/25;
 - c) przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, skargi na postanowienie RGNiSW, toczącej się w sprawie, sygn. VII SAB/Wa 977/25;
 - d) przez organ odwoławczy zażalenia na postanowienie w formie uchwały nr 13/2024 Prezydium Rady Głównej Nauki Szkolnictwa Wyższego z dnia 27.09.2024r. - wydanej w trybie art. 106 § 2 Kpa, co do której przysługuje zażalenie, o którym mowa w art. 106 § 5 Kpa;
 - e) dochodzenia w sprawie 4137-4.Ds.840.2025 prowadzonego przez Prokuraturę Rejonową Kraków - Śródmieście Wschód w Krakowie, w sprawie dot. przestępstwa fałszerstwa intelektualnego z art. 271 § 1 k.k., podżegania do fałszerstwa intelektualnego z art. 18 § 2 w zw. z 271 § 1 k.k. oraz 273 k.k., dotyczących wprost kwestii przekształcenia Komisji Zakładowej Ogólnopolskiego Związku Zawodowego Inicjatywa Pracownicza przy Uniwersytecie Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie i Nowej Erze w Komisję Międzyzakładową Ogólnopolskiego Związku Zawodowego Inicjatywa Pracownicza przy Uniwersytecie Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie i Nowej Erze, podejmowania uchwał z naruszeniem prawa, oraz nieskutecznego ukonstytuowania reprezentantów komisji.

- f) dochodzenia w sprawie 4136-4.Ds. 1704.2024 / MKF-D.4473/24, prowadzonego przez prokuraturę Rejonową Kraków - Prądnik Biały w Krakowie, w sprawie dot. przestępstwa z art. 35 ust. 21 pkt 3 ustawy o związkach zawodowych, tj. nierzetelnego wskazywania informacji w dokumentacji związkowej, dotyczącego między innymi kwestii przekształcenia Komisji Zakładowej Ogólnopolskiego Związku Zawodowego Inicjatywa Pracownicza przy Uniwersytecie Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie i Nowej Erze w Komisję Międzyzakładową Ogólnopolskiego Związku Zawodowego Inicjatywa Pracownicza przy Uniwersytecie Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie i Nowej Erze, wystawiania dokumentów niezgodnie z stanem faktycznym, w tym, w zakresie ukonstytuowania władz komisji,
- g) postępowania przed Sądem Rejonowym dla Krakowa - Krowodrzy w Krakowie pod sygn. II W 318/24;
- XI. naruszenie art. 28 Kpa w związku z art. 61 § 4 Kpa, poprzez ich nieprawidłowe zastosowanie i niezawiadomienie w charakterze Strony postępowania wszystkich podmiotów, których interesu prawnego dotyczy postępowanie, w szczególności Uczelni (Uniwersytet Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie), której interesów prawnych decyzja dotyczy, jak też poprzez błędne odstępianie od zawiadomienia uczelni o wszczęciu postępowania;
- XII. naruszenie art. 31 § 1 pkt 2) Kpa, poprzez niedopuszczenie do udziału w sprawie organizacji społecznych w rozumieniu przepisu, mimo iż było to uzasadnione celami statutowymi tej organizacji i przemawiał za tym interes społeczny, a to poprzez niedopuszczenie do udziału w sprawie organizacji związkowych - NSZZ Solidarność, pomimo złożenia przez ww. związek zawodowy w dniu 12 czerwca 2025 r. stosownego wniosku, w sytuacji gdy kwestią ocenianą w toku sprawy były kwestie związane z sprawami pracowniczymi, a więc leżącymi w zakresie statutowych działań związków zawodowych;
- XIII. naruszenie art. 14 § 1a Kpa, oraz art. 67 -72 Kpa, poprzez ich niezastosowanie i nieutrwalanie wszystkich czynności procesowych na piśmie, ani w formie elektronicznej, jak też nie sporządzenie protokołów z czynności w toku sprawy mimo istnienia takiego obowiązku, w sytuacji gdy z wiedzy Strony wynika, że prowadzony był szereg spotkań organu z przedstawicielami poszczególnych organów Uczelni i instytucji z Uczelnią związanych, a przebieg tych spotkań nie został utrwalony w żadnej formie przewidzianej prawem procesowym, nadto odbyły się one bez zawiadomienia strony o nich, co pozbawiło ją prawa udziału;
- XIV. naruszenie art. 80 Kpa, poprzez dokonanie wrywkowej, wybiórczej, sprzecznej z logiką i zasadami doświadczenia życiowego, z pominięciem rozlicznych kluczowych aspektów sprawy, oceny materiału dowodowego, oraz poprzez oparcie decyzji wyłącznie na materiale dowodowym przemawiającym na niekorzyść strony, z całkowitym pominięciem dowodów na korzyść strony, przy jednoczesnym naruszeniu zasady określonej w art. 81a § 1 Kpa;
- XV. naruszenie art. 77 § 1 i art. 107 § 3 Kpa, poprzez błędne niewyjaśnienie okoliczności faktycznych dotyczących zarzutów wskazanych w decyzji, a to pkt 5 i 6 na s. 11 decyzji, a to poprzez brak zweryfikowania, czy w dniu wydania Zarządzenia nr 59/2021 z dnia 16 lipca 2021 r. istniał na uczelni związek zawodowy Komisja Międzyzakładowa OZZ Inicjatywa Pracownicza przy UP i Nowej Erze, w sytuacji, kiedy taka organizacja w tym dniu nie istniała;
- XVI. naruszenie art. 77 § 1 i art. 107 § 3 Kpa, poprzez nieuwzględnienie pism kierowanych do organu w związku z oceną pracowniczą, tj. zarzut z pkt 6 na s. 11 zaskarżonej decyzji, które to pisma znajdują się w tut. organie, a z których to pism wynika, iż kryteria oceny okresowej były znane nauczycielom akademickim przed rozpoczęciem okresu podlegającego ocenie;

Powołując się na powyższe zarzuty Skarżący wniósł o:

1. dopuszczenie dowodów objętych zarzutem zawartym w pkt II;
2. dopuszczenie jako dowodów i uwzględnienie przy dokonywaniu ustaleń faktycznych dokumentów związanych ze sprawą, a znajdujących się w posiadaniu organu, tj. Ministra, mianowicie:
 - a) pismo z dnia 28 października 2023 r., znak: R.1120.3.1.2023,
 - b) pismo z dnia 8 grudnia 2023 r., znak: R. 1120.3.3.2023,
 - c) pismo z dnia 27 marca 2024 r., znak: R.1120.3.5.2023,
 - d) pismo z dnia 5 kwietnia 2024 r., znak: R.1120.3.7.2023,
 - e) pismo z dnia 19 czerwca 2024 r., znak: R.1 120.3.9.2023,
 - f) pismo z dnia 28 lutego 2025 r., znak: R. 1120.3.11.2023,

3. przeprowadzenie następujących dowodów, dotąd nie objętych zgłaszanymi wnioskami dowodowymi:
 - a) wyroku nakazowego z 5.04.2024 r. Sądu Rejonowego dla Krakowa - Krowodrzy w Krakowie sygn. akt II W 318/24/K wraz z odpisem sprzeciwu do tego wyroku;
 - b) wyroku z dnia 15 lipca 2024 r. Sądu Rejonowego dla Krakowa - Krowodrzy w Krakowie pod sygn. akt II W 1622/22/K;
 - c) wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 25.06.2025 r. IV Ka 1693/24 z uzasadnieniem;
 - d) postanowienia Sądu Rejonowego dla Krakowa - Nowej Huty w Krakowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 19.05.2025 r. w sprawie IV P 952/21/N, wraz z uzasadnieniem,
 - e) sprawozdania finansowego UKEN za 2024 r.;
 - f) wydruk „Informacji o wynikach rekrutacji na studia na rok akademicki 2024/2025 w uczelniach nadzorowanych przez Ministra Nauki”;
 - g) wydruk „UKEN w pierwszej dziesiątce najpopularniejszych polskich uczelni”;
4. doręczenie decyzji prawidłowo podpisanej;
5. powtórzenie czynności z udziałem osób trzecich, które odbyły się, lecz strona nie została o nich zawiadomiona, oraz uprzednie zawiadomienie strony o planowanych czynnościach w sposób określony w Kpa;
6. uzupełnienie materiałów postępowania o protokoły z czynności, które odbyły się w toku postępowania, lecz nie odnalazły odzwierciedlenia w aktach postępowania;
7. zapoznanie strony ze zgromadzonymi materiałami postępowania w sposób prawidłowy (z kompletnymi materiałami), oraz prawidłowe umożliwienie ustosunkowania się do zgromadzonych w sprawie dowodów, oraz skierowanie ewentualnych wniosków dowodowych;
8. umorzenie postępowania jako bezprzedmiotowego, z powodów wskazanych w zarzucie pkt VII;
9. ewentualnie, na wypadek nieuwzględnienia powyższego, wnoszę o zmianę decyzji na skutek ponownego rozpoznania sprawy i stwierdzenie braku podstaw do odwołania Rektora UKEN prof. dr hab. Piotra Borka.

Pismem z dnia 5 sierpnia 2025 r. Skarżący uzupełnił ww. wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy, w szczególności w kontekście zarzutu ujętego w pkt I.20 i I.22-23 dotyczącego błędnego pominięcia dowodów dotyczących masowych zwolnień na innych wyższych uczelniach i wniósł o dopuszczenie dowodu z załączonych wydruków publikacji prasowych – na okoliczność innych procesów restrukturyzacji uczelni wyższej związanych ze zwolnieniami pracowników akademickich, które nie skutkują wszczęciem przez organ postępowania w przedmiocie odwołania rektora.

W celu aktualizacji i uzupełnienia materiału dowodowego Minister pismem z dnia 29 stycznia 2026 r. (nr DSW-WPS.0251.2.2025.WI) zwrócił się do pana dr. hab. Wojciecha Bąka p.o. rektora UKEN w Krakowie z prośbą o przekazanie informacji czy oprócz wyroków o sygnaturach wymienionych w decyzji z dnia 13 czerwca 2025 r. nr 1/6015.15.2025 zapadły inne prawomocne rozstrzygnięcia sądowe w odniesieniu do pracowników zwolnionych w okresie kadencji rektora prof. dr. hab. Piotra Borka. Jeśli orzeczenia takie zostały wydane, poproszono o przekazanie kopii tych rozstrzygnięć.

W odpowiedzi pan dr. hab. Wojciech Bąk p.o. rektora UKEN w Krakowie przy piśmie z dnia 2 lutego 2026 r. przekazał zanonimizowane kopie prawomocnych rozstrzygnięć sądowych zapadłych w odniesieniu do pracowników zwolnionych w okresie kadencji rektora prof. dr. hab. Piotra Borka, a zapadłych po dniu 13 czerwca 2025 r.

Pismem z dnia 11 lutego 2026 r. (nr DSW-WPS.0251.2.2025.WI) Strona, została poinformowana o przysługujących jej uprawnieniach wynikających z art. 10 § 1 Kpa, w tym o możliwości zapoznania się z aktami sprawy zgromadzonymi w siedzibie Ministerstwa i wypowiedzenia się w sprawie przed podjęciem decyzji.

Rozpatrując sprawę ponownie Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego zważył, co następuje.

Stosownie do art. 127 § 3 Kpa od decyzji wydanej w pierwszej instancji przez ministra lub samorządowe kolegium odwoławcze nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do tego organu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy. Z kolei, zgodnie z art. 129 § 2 Kpa odwołanie (wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy) wnosi się w terminie czternastu dni od dnia doręczenia decyzji stronie, a gdy decyzja została ogłoszona ustnie – od dnia jej ogłoszenia stronie.

Odnosząc brzmienie przywołanych przepisów do okoliczności sprawy należy uznać, że Pan prof. dr hab. Piotr Borek, który otrzymał Zaskarżoną Decyzję w dniu 1 lipca 2025 r., złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy w dniu 15 lipca 2025 r., a zatem w wymaganym przez Kpa terminie. Oznacza to, że w przedmiotowej sprawie zrealizowane zostały przesłanki wynikające z art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 Kpa, upoważniające i zobowiązujące Ministra do ponownego rozpoznania sprawy administracyjnej zakończonej Zaskarżoną Decyzją i wydania nowego rozstrzygnięcia w tym zakresie.

Przystępując do rozpoznania niniejszej sprawy w pierwszej kolejności odnieść się należy do najdalej idącego zarzutu podniesionego przez Skarżącego, tj. zarzutu nieważności decyzji. Stawiając ten zarzut Skarżący podnosi, że decyzja Ministra wydana w pierwszej instancji nie została opatrzona własnoręcznym podpisem Organu, lecz została doręczona w postaci wydruku, bez wskazania w jego treści identyfikatora pisma nadanego przez system teleinformatyczny, za pomocą którego pismo zostało wydane, a więc bez spełnienia wymogu określonego w art. 39³ § 2 pkt. 2 Kpa (patrz zarzut sformułowany w pkt I wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy).

Zarzut ten w ocenie Ministra jest całkowicie niezasadny. Skarżący błędnie bowiem uznał, iż w omawianym przypadku doręczenie nastąpiło w trybie art. 39³ Kpa, tj. w formie wydruku pisma uzyskanego w systemie teleinformatycznym. Tymczasem Zaskarżona Decyzja, podpisana elektronicznie przez Organ, została doręczona Skarżącemu w trybie określonym w art. 39§ 2 pkt. 1 Kpa, a więc w formie hybrydowej, za pośrednictwem operatora pocztowego.

Wyjaśnić w tym miejscu trzeba, że w przypadkach, w których adresat nie ma adresu do doręczeń elektronicznych w bazie adresów elektronicznych, organ przekazuje korespondencję wyznaczonemu operatorowi (Poczta Polska S.A.), celem doręczenia w trybie publicznej usługi hybrydowej (PUH). Usługa ta polega na przekształceniu przez operatora wyznaczonego dokumentu elektronicznego nadanego przez podmiot publiczny (w tym przypadku Ministra) z adresu do doręczeń elektronicznych w przesyłkę listową (papierową), w celu doręczenia korespondencji do adresata. Zgodnie z treścią art. 46 ust. 3 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (tj.: Dz. U. z 2024 r. poz. 1045 ze zm.) do zawartości przesyłki listowej operator wyznaczony dołącza wydruk dokumentu zawierającego wynik weryfikacji podpisu lub pieczęci elektronicznej albo potwierdzenie, że integralność oraz pochodzenie dokumentu elektronicznego od podmiotu publicznego zostały zapewnione z wykorzystaniem środka identyfikacji elektronicznej. Doręczone we wskazanym trybie rozstrzygnięcie Ministra nie zawiera podpisu własnoręcznego (ten wymagany jest - zgodnie z art. 14§ 1a Kpa - tylko w przypadku pisma utrwalonego w postaci papierowej), natomiast jest podpisane podpisem elektronicznym, a wynik weryfikacji tego podpisu potwierdza operator wyznaczony, co też miało w niniejszej sprawie miejsce.

Przechodząc już do merytorycznego rozpoznania wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, Minister w całości podtrzymuje swoje dotychczasowe stanowisko wyrażone w Zaskarżonej Decyzji, że w przedmiotowej sprawie zaistniały przesłanki do odwołania rektora wskazane w art. 432 ust. 5 PSWN.

Przepis ten brzmi następująco:

Art. 432 ust. 5 PSWN: „Jeżeli rektor rażąco lub uporczywie narusza przepisy prawa, minister może go odwołać, po zasięgnięciu opinii RGNiSW oraz właściwej konferencji, o której mowa w art. 329 ust. 1 pkt 2-4. Opinie są przedstawiane w terminie 30 dni od dnia doręczenia wniosku o ich wydanie. W przypadku bezskutecznego upływu tego terminu, wymóg zasięgnięcia opinii uważa się za spełniony. W przypadku odwołania rektora przez ministra, przepisy art. 24 ust. 7 i 8 stosuje się odpowiednio.”.

Brzmienie tego przepisu wskazuje, że zawiera on dwie niezależne od siebie przesłanki odwołania rektora uczelni. Zatem zaistnienie którejkolwiek z nich daje podstawę do wydania przez Ministra rozstrzygnięcia w tym przedmiocie.

Analizując przesłanki określone w tym przepisie należy podnieść, że zarówno pojęcie "rażącego naruszenia prawa", jak i pojęcie "uporczywego naruszenia prawa" są pojęciami niedookreślonymi i niezdefiniowanymi na gruncie obowiązującego prawa. Dlatego też stwierdzić trzeba, że po pierwsze, przesłanki te mogą wypełniać różne stany faktyczne, a nadanie im znaczenia w okolicznościach konkretnej sprawy należy do organu administracji publicznej. Po drugie, przy wyznaczaniu kierunku i sposobu rozumienia tych pojęć pomocne będą poglądy doktryny i orzecznictwa.

I tak, jeśli chodzi o pojęcie „rażącego naruszenia prawa” zasadne zdaniem Ministra jest odwołanie się do rozumienia tego terminu na gruncie instytucji prawnych, które takiej postaci naruszenia wymagają

dla możliwości ich zastosowania np. stwierdzenie nieważności decyzji na podstawie art. 247 § 1 pkt 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2025 r. poz. 111, ze zm.), czy art. 156 § 1 pkt 2 Kpa. W tym kontekście wielokrotnie wyrażano stanowisko, że rażące naruszenie prawa ma miejsce wówczas, gdy działanie albo zaniechanie pozostaje w wyraźnej i oczywistej sprzeczności z treścią

prawa i gdy charakter tego naruszenia powoduje, że owo działanie albo zaniechanie nie może być akceptowane

i uznane za działanie w granicach prawa (por. wyr. NSA z 18.6.2020 r., I OSK 2120/19 - orzeczenie dostępne w internetowej bazie orzeczeń NSA na stronie: www.orzeczenia.nsa.gov.pl., dalej jako „CBOSA”).

W świetle orzecznictwa sądownoadministracyjnego przy ocenie rażącego charakteru naruszenia prawa przez rektora należy oceniać także następstwa takiego bezprawnego działania. W ocenie NSA działanie rektora jest rażącym naruszeniem prawa, jeśli prowadzi ono lub może prowadzić do następstw, które są nie do przyjęcia w demokratycznym państwie prawnym (wyr. NSA z 10.9.2013 r., I OSK 1377/13, Legalis). Podobnie w piśmiennictwie wskazuje się, że o tym, czy naruszenie prawa przez rektora jest rażące, decydują trzy przesłanki: oczywistość naruszenia, wykluczenie możliwości rozbieżnej interpretacji normy prawnej oraz skutki naruszenia niemożliwe do pogodzenia z zasadą praworządności i do zaakceptowania ze względów gospodarczych czy ekonomicznych. Jako przykład takiego działania wskazuje się sytuacje,

w której rektor podejmuje określone czynności, istotne z punktu widzenia życia uczelni, jednakże nie istnieją podstawy prawne do ich podjęcia, albo podstawy takie istnieją, ale rektor wykracza poza zakres przyznanych mu przez prawo kompetencji (J. Dytko, Kwalifikowane naruszenie prawa jako podstawa odwołania rektora szkoły wyższej, *Ius et Administratio* 2015, Nr 1, s. 53 i 54).

Z kolei druga zawarta w art. 432 ust. 5 PSWN przesłanka, mówiąca o "*uporczywym naruszeniu przepisów prawa*", oznacza, że chodzi tutaj zarówno o naruszenie o charakterze ciągłym (trwałym), jak i o naruszenia powtarzające się (zob. P. Iżycki [w:] A. Jakubowski (red.), *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce*. Komentarz, wyd. 1, 2023, art. 432, Nb 4.). Co więcej, uporczywe naruszenie to takie, które ma miejsce pomimo powzięcia przez daną osobę wiedzy o niezgodności z prawem określonego zachowania czy zaniechania (por. wyr. WSA w Gliwicach z dnia 20 lipca 2022 r., II SA/GI 535/22, CBOSA).

Przenosząc powyższe poglądy na grunt niniejszej sprawy stwierdzić przyjdzie, że stan faktyczny w sprawie wypełnia obie przesłanki wymienione w art. 432 ust. 5 PSWN, tj. rażącego i uporczywego naruszenia przepisów prawa, co uzasadnia odwołanie Pana prof. dr. hab. Piotra Borka z funkcji rektora Uniwersytetu Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie.

Za takim stanowiskiem przemawiają następujące okoliczności.

W dalszym ciągu aktualne pozostają ustalenia poczynione na etapie postępowania w pierwszej instancji, że Pan prof. dr. hab. Piotr Borek w okresie pełnionej funkcji rektora UKEN, tj. od dnia 1 września 2020 r., naruszył następujące przepisy prawa:

- 1) art. 30 § 4 Kp, który stanowi, iż w oświadczeniu pracodawcy o wypowiedzeniu umowy o pracę zawartej na czas określony lub umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony lub o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia powinna być wskazana przyczyna uzasadniająca wypowiedzenie lub rozwiązanie umowy;
- 2) art. 38 § 1 Kp, który stanowi, iż o zamiarze wypowiedzenia pracownikowi umowy o pracę zawartej na czas określony lub umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony pracodawca zawiadamia na piśmie reprezentującą pracownika zakładową organizację związkową, podając przyczynę uzasadniającą rozwiązanie umowy;
- 3) art. 41 Kp, który stanowi, iż pracodawca nie może wypowiedzieć umowy o pracę w czasie urlopu pracownika, a także w czasie innej usprawiedliwionej nieobecności pracownika w pracy, jeżeli nie upłynął jeszcze okres uprawniający do rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia;
- 4) art. 52 § 1 pkt 1 i § 2 Kp, który stanowi, iż pracodawca może rozwiązać umowę o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika w razie ciężkiego naruszenia przez pracownika podstawowych obowiązków pracowniczych (§ 1), zaś rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika nie może nastąpić po upływie 1 miesiąca od uzyskania przez pracodawcę wiadomości o okoliczności uzasadniającej rozwiązanie umowy (§ 2);

- 5) art. 77² § 4 Kp, który stanowi, iż regulamin wynagradzania ustala pracodawca. Jeżeli u danego pracodawcy działa zakładowa organizacja związkowa, pracodawca uzgadnia z nią regulamin wynagradzania;
- 6) art. 128 ust. 3 zdanie piąte PSWN, który stanowi, iż kryteria oceny okresowej przedstawia się nauczycielowi akademickiemu przed rozpoczęciem okresu podlegającego ocenie.

W ocenie Organu, fakt zaistnienia w przedmiotowej sprawie naruszenia przepisów art. 30 § 4 Kp, art. 38 § 1 Kp, art. 41 Kp oraz art. 52 § 1 pkt 1 i § 2 Kp nie może budzić wątpliwości. Wszystkie te naruszenia zostały bowiem potwierdzone prawomocnymi orzeczeniami sądów pracy. Mianowicie, w aktach sprawy - zarówno organu pierwszej jak i drugiej instancji - zostało udokumentowanych 15 spraw - które zakończyły się prawomocnymi wyrokami stwierdzającymi bezprawność działania rektora przy rozwiązywaniu umów o pracę - o sygn. akt:

- 1) IV P 350/21/N - wyrok Sądu Rejonowego dla Krakowa-Nowej Huty w Krakowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 21 września 2023 r. - zasądzenie od strony pozwanej, tj. UKEN w Krakowie, zapłaceniu odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę za wypowiedzeniem - naruszenie art. 30 § 4 Kp;
VII Pa 136/23 - wyrok Sądu Okręgowego w Krakowie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 16 kwietnia 2024 r. - oddalenie apelacji strony pozwanej, tj. UKEN w Krakowie od wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa-Nowej Huty w Krakowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z 21 września 2023 r. sygn. akt IV P 350/21/N w sprawie odszkodowania;
- 2) IV P 530/21/N - wyrok Sądu Rejonowego dla Krakowa-Nowej Huty w Krakowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 19 czerwca 2023 r. - zasądzenie od strony pozwanej, tj. UKEN w Krakowie zapłaceniu odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę za wypowiedzeniem - naruszenie art. 30 § 4 Kp;
VII Pa 87/23 - wyrok Sądu Okręgowego w Krakowie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 9 listopada 2023 r. - oddalenie apelacji strony pozwanej, tj. UKEN w Krakowie od wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa-Nowej Huty w Krakowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z 19 czerwca 2023 r. sygn. akt IV P 530/21/N w sprawie odszkodowania;
- 3) IV P 349/21/N - wyrok Sądu Rejonowego dla Krakowa-Nowej Huty w Krakowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 13 grudnia 2022 r. - zasądzenie od strony pozwanej, tj. UKEN w Krakowie zapłaceniu odszkodowania za nieuzasadnione wypowiedzenie umowy o pracę - naruszenie art. 30 § 4 Kp;
VII Pa 23/23 - wyrok Sądu Okręgowego w Krakowie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 4 października 2023 r. - oddalenie apelacji strony pozwanej, tj. UKEN w Krakowie, od wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa-Nowej Huty w Krakowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z 13 grudnia 2022 r. sygn. akt IV P 349/21/N w sprawie odszkodowania;
- 4) IV P 21/22/N - wyrok Sądu Rejonowego dla Krakowa-Nowej Huty w Krakowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 30 maja 2023 r. - zasądzenie od strony pozwanej, tj. UKEN w Krakowie, zapłaceniu odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę za wypowiedzeniem - naruszenie art. 30 § 4 Kp;
VII Pa 89/23 - wyrok Sądu Okręgowego w Krakowie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 5 grudnia 2023 r. - oddalenie apelacji strony pozwanej, tj. UKEN w Krakowie, od wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa-Nowej Huty w Krakowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 30 maja 2023 r. sygn. akt IV P 21/22/N;
- 5) IV P 281/22/N - wyrok Sądu Rejonowego dla Krakowa-Nowej Huty w Krakowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 28 listopada 2023 r. - zasądzenie od strony pozwanej, tj. UKEN w Krakowie, zapłaceniu odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę za wypowiedzeniem - naruszenie art. 30 § 4 Kp, art. 38 § 1 Kp;
VII Pa 14/24 - wyrok Sądu Okręgowego w Krakowie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 9 maja 2024 r. - oddalenie apelacji strony pozwanej, tj. UKEN w Krakowie, od wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa-Nowej Huty w Krakowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 28 listopada 2023 r. sygn. akt IV P 281/22/N w sprawie odszkodowania;
- 6) IV P 600/21/N - wyrok Sądu Rejonowego dla Krakowa-Nowej Huty w Krakowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 18 października 2023 r. - zasądzenie od strony pozwanej,

- tj. UKEN w Krakowie, zapłaceniu odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę za wypowiedzeniem - naruszenie art. 30 § 4 Kp;
VII Pa 159/23 - wyrok Sądu Okręgowego w Krakowie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 20 maja 2024 r. - oddalenie apelacji strony pozwanej, tj. UKEN w Krakowie, od wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa-Nowej Huty w Krakowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 18 października 2023 r. sygn. akt IV P 600/21/N w sprawie odszkodowania;
- 7) IV P 261/22/N wyrok Sądu Rejonowego dla Krakowa-Nowej Huty w Krakowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 25 czerwca 2024 r. - przywrócenie do pracy u strony pozwanej, tj. UKEN w Krakowie - naruszenie art. 30 § 4 Kp;
VII Pa 360/24 wyrok Sądu Okręgowego w Krakowie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 19 lutego 2025 r. - oddalenie apelacji strony pozwanej, tj. UKEN w Krakowie, od wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa-Nowej Huty w Krakowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z 25 czerwca 2024 r. sygn. akt IV P 261/22/N w sprawie o przywrócenie do pracy;
- 8) IV P 263/22/N - wyrok Sądu Rejonowego dla Krakowa-Nowej Huty w Krakowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 18 grudnia 2023 r. - dotyczący niezgodnego z prawem rozwiązania umowy o pracę za wypowiedzeniem - naruszenie art. 30 § 4 Kp;
VII Pa 45/24 - wyrok Sądu Okręgowego w Krakowie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 19 lipca 2024 r. - oddalenie apelacji strony pozwanej, tj. UKEN w Krakowie, od wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa-Nowej Huty w Krakowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z 18 grudnia 2023 r. sygn. akt IV P 263/22/N w sprawie odszkodowania - wyrok bez uzasadnienia;
- 9) IV P 283/22/N - wyrok Sądu Rejonowego dla Krakowa-Nowej Huty w Krakowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 4 lipca 2024 r. - zasądzenie od strony pozwanej, tj. UKEN w Krakowie, zapłaceniu odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę za wypowiedzeniem - naruszenie art. 30 § 4 Kp, art. 38 § 1 Kp;
VII Pa 284/24 - wyrok Sądu Okręgowego w Krakowie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 6 lutego 2025 r. - oddalenie apelacji strony pozwanej, tj. UKEN w Krakowie, od wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa-Nowej Huty w Krakowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z 4 lipca 2024 r. sygn. akt IV P 283/22/N w sprawie o zapłatę tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem wypowiedzenie umowy o pracę;
- 10) IV P 319/21/N - wyrok Sądu Rejonowego dla Krakowa-Nowej Huty w Krakowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 19 czerwca 2024 r. - zasądzenie od strony pozwanej, tj. UKEN w Krakowie, zapłaceniu odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę za wypowiedzeniem - naruszenie art. 30 § 4 Kp i art. 41 Kp;
VII Pa 234/24 - wyrok Sądu Okręgowego w Krakowie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 5 lutego 2025 r. - oddalenie apelacji strony pozwanej, tj. UKEN w Krakowie, od wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa-Nowej Huty w Krakowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z 19 czerwca 2024 r. sygn. akt IV P 319/21/N w sprawie odszkodowania;
- 11) IV P 272/22/N - wyrok Sądu Rejonowego dla Krakowa-Nowej Huty w Krakowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 27 czerwca 2024 r. - zasądzenie od strony pozwanej, tj. UKEN w Krakowie, zapłaceniu odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę za wypowiedzeniem - naruszenie art. 30 § 4 Kp;
VII Pa 332/24 - wyrok Sądu Okręgowego w Krakowie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 20 lutego 2025 r. - oddalenie apelacji strony pozwanej, tj. UKEN w Krakowie, od wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa-Nowej Huty w Krakowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 27 czerwca 2024 r. sygn. akt IV P 272/22/N w sprawie o zapłatę tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę za wypowiedzeniem;
- 12) IV P 925/21/N - wyrok Sądu Rejonowego dla Krakowa-Nowej Huty w Krakowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 26 marca 2024 r. - przywrócenie do pracy u strony pozwanej, tj. w UKEN w Krakowie - naruszenie art. 52 § 1 pkt 1 i § 2 Kp;
VII Pa 191/24 wyrok z dnia 12 grudnia 2024 r. - wyrok Sądu Okręgowego w Krakowie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych - oddalenie apelacji strony pozwanej, tj. UKEN w Krakowie, od wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa-Nowej Huty w Krakowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z 26 marca 2024 r. sygn. akt IV P 925/21/N w sprawie o przywrócenie do pracy.

Ponadto z informacji przesłanych przez p.o. rektora UKEN w Krakowie w piśmie z dnia 2 lutego 2026 r. wynika, że w sprawie zapadły 3 kolejne prawomocne wyroki sądowe uznające roszczenia pracowników z tytułu niezgodnego z prawem wypowiedzenia stosunku pracy, w szczególności:

- 13) IV P 270/22/N - wyrok Sądu Rejonowego dla Krakowa-Nowej Huty w Krakowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 8 listopada 2024 r. - zasądzenie od strony pozwanej, tj. UKEN w Krakowie, zapłata odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę za wypowiedzeniem;
VII Pa 540/24 - wyrok Sądu Okręgowego w Krakowie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 17 kwietnia 2025 r. - oddalenie apelacji strony pozwanej, tj. UKEN w Krakowie, od wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa-Nowej Huty w Krakowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 8 listopada 2024 r. sygn. akt IV P 270/22/N w sprawie o zapłatę odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę za wypowiedzeniem;
- 14) IV P 253/22/N - wyrok Sądu Rejonowego dla Krakowa-Nowej Huty w Krakowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 5 grudnia 2024 r. - przywrócenie do pracy u strony pozwanej, tj. UKEN w Krakowie;
VII Pa 72/25 - wyrok Sądu Okręgowego w Krakowie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 28 października 2025 r. - oddalenie apelacji strony pozwanej, tj. UKEN w Krakowie, od wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa-Nowej Huty w Krakowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 5 grudnia 2024 r. sygn. akt IV P 253/22/N w sprawie o przywrócenie do pracy;
- 15) IV P 856/23/N - wyrok Sądu Rejonowego dla Krakowa-Nowej Huty w Krakowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 24 marca 2025 r. - zasądzenie od strony pozwanej, tj. UKEN w Krakowie, zapłata odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę za wypowiedzeniem;
VII Pa 158/25 - wyrok Sądu Okręgowego w Krakowie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 13 listopada 2025 r. - oddalenie apelacji strony pozwanej, tj. UKEN w Krakowie, od wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa-Nowej Huty w Krakowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 24 marca 2025 r. sygn. akt IV P 856/23/N w sprawie o zapłatę odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę za wypowiedzeniem.

Co istotne i co wymaga wyraźnego podkreślenia, przywołane orzeczenia są prawomocne i do chwili obecnej, tj. w dacie orzekania przez Organ, nie zostały wzruszone w przepisany prawem trybie. Dlatego też mogą stanowić podstawę do dokonywania na ich podstawie stosownych ustaleń w sprawie.

Powyższej konkluzji nie zmienia okoliczność, że stroną niniejszych postępowań sądowych był UKEN jako pracodawca, a nie rektor tej uczelni - Pan prof. dr hab. Piotr Borek. Należy bowiem pamiętać, że do zadań rektora należy reprezentowanie uczelni, zarządzanie uczelnią, wykonywanie czynności z zakresu prawa pracy oraz prowadzenie polityki kadrowej w uczelni (zob. art. 23 ust. 2 pkt 1, 2, 5 i 7 PSWN). Zatem to rektor ostatecznie odpowiada za sprawy kadrowe i jako reprezentujący uczelnię i zarządzający uczelnią odpowiada za decyzje, które w uczelni zapadają. Innymi słowy, rektor pomimo że nie był stroną ww. sporów sądowych, to jako reprezentant uczelni ponosi odpowiedzialność za całokształt jej działalności.

Jeśli chodzi natomiast o naruszenie art. 77² § 4 Kp, to uchybienie w tym zakresie Minister stwierdził opierając się na treści wystąpienia pokontrolnego Państwowej Inspekcji Pracy z dnia 5 stycznia 2023 r. o nr 070090-53-K044-Ws01/22, w którym wskazano m.in.: „(...) Stwierdzono, iż obowiązujący w Uniwersytecie Pedagogicznym im. KEN w Krakowie Regulamin Wynagradzania Pracowników (wprowadzony Zarządzeniem Nr R/Z.0201-95/2020 Rektora UPK z dnia 9 listopada 2020 r.) zawiera załącznik nr 4 „Tabela stanowisk, wymagań kwalifikacyjnych i zaszeregowania pracowników naukowo-technicznych, inżynieryjno-technicznych, administracyjnych i obsługi”. Stwierdzono, iż zarządzeniem nr RJZ.02011-59/2021 Rektora UPK z dnia 16 lipca 2021 r. w sprawie wprowadzenia wartościowania stanowisk pracy pracowników naukowo-technicznych, inżynieryjno-technicznych, administracyjnych i obsługi oraz zmiany regulaminu wynagradzania pracowników UP im. KEN w Krakowie - zmieniono zał. nr. 4, który uzyskał nowe brzmienie określone w załączniku nr 1 do ww. zarządzenia nr RJZ.02011-59/2021. Dokument ten nie został uzgodniony z Komisją Międzyzakładową OZZ Inicjatywa Pracownicza przy UP i Nowej Erze. (...)”.

Z kolei wnioski o naruszeniu art. 128 ust. 3 zdanie piąte PSWN Minister wyprowadził z analizy dokumentu zarządzenia Nr R.Z.0211.22.2023 z dnia 14 marca 2023 r. w sprawie przeprowadzenia oceny okresowej nauczycieli akademickich w Uniwersytecie Pedagogicznym im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie¹. W zarządzeniu tym rektor UKEN wprowadził nowe kryteria oceny okresowej nauczycieli akademickich, które miałyby – zgodnie z § 1 ust. 3 zarządzenia – znaleźć zastosowanie z mocą wsteczną, tj. do oceny okresowej nauczycieli akademickich od daty ostatniej przeprowadzonej oceny (nie wcześniej niż od dnia 1 października 2021 r.). Powyższe stanowi jaskrawe (widoczne gołym okiem) naruszenie art. 128 ust. 3 PSWN stanowiącego, że „Kryteria przedstawia się nauczycielowi akademickiemu przed rozpoczęciem okresu podlegającego ocenie”. Jest to naruszenie obiektywnie istniejące, dlatego też nie mają tu znaczenia okoliczności podnoszone przez Skarżącego, tu cyt. „iż kryteria oceny były znane nauczycielom akademickim przed okresem podlegającym ocenie, bowiem zostały podane do ich wiadomości, w taki sposób, że w sposób oczywisty mogli się oni z tymi zasadami zapoznać” (patrz zarzut sformułowany w pkt XVI wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy oraz str. 38 uzasadnienia tego środka zaskarżenia).

Zdaniem Organu opisane wyżej naruszenia art. 30 § 4 Kp, art. 38 § 1 Kp, art. 41 Kp, art. 52 § 1 pkt 1 i § 2 Kp oraz art. 77² § 4 Kp miały charakter „rażący”. Natomiast nie zasługuje na taką kwalifikację, pomimo oczywistości naruszenia, uchybienie art. 128 ust. 3 PSWN, o czym będzie jeszcze wzmianka w dalszej części uzasadnienia.

Rozwijając wątek rażącego naruszenia art. 30 § 4 Kp, art. 38 § 1 Kp, art. 41 Kp, art. 52 § 1 pkt 1 i § 2 Kp, art. 77² § 4 Kp, w punkcie wyjścia przypomnieć trzeba, że rektor uczelni wyższej jest organem władzy publicznej w rozumieniu art. 7 Konstytucji RP, a zatem adresatem wyrażonej w tym przepisie zasady praworządności. Cięży zatem na nim konstytucyjny obowiązek działania na podstawie i w granicach prawa. Pogląd ten był już wielokrotnie wyrażany w orzecznictwie (zob. m.in. wyr. NSA z dnia 10 września 2013 r., I OSK 1377/13²; wyr. WSA w Poznaniu z dnia 19 listopada 2021 r., IV SA/Po 533/21; wyr. WSA we Wrocławiu z dnia 17 maja 2022 r., IV SA/Wr 711/21; CBOSA).

Z powyższego wynika, że naruszenie prawa przez organ władzy publicznej, w tym również przez rektora uczelni, powinno być oceniane szczególnie surowo. Jeżeli zatem organ ten wielokrotnie łamie obowiązujące przepisy, jak to miało miejsce w niniejszej sprawie, a w dodatku naruszenie to jest naruszeniem istotnym, skutkującym – o czym będzie jeszcze mowa poniżej - negatywnym następstwem dla uczelni i członków społeczności akademickiej, to niewątpliwie takie naruszenie prawa jest rażącym naruszeniem prawa, zarówno ze względu na charakter podmiotu, który się go dopuszcza, jak i ze względu na pełnioną przez niego funkcję.

Dodać należy, że rażące naruszenie może dotyczyć każdego przepisu prawa, nie tylko prawa materialnego, ale również procesowego, ustrojowego czy o charakterze kompetencyjnym (zob. wyr. WSA w Lublinie z dnia 13 grudnia 2019 r., I SA/Lu 606/19, CBOSA). Zdaniem Organu na szczególną uwagę w przedmiotowej sprawie zasługuje okoliczność, że stwierdzone naruszenia dotyczą przepisów prawa pracy. Powtórzyć należy za Zaskarżoną Decyzją, że przepisy prawa pracy mają szczególny charakter, odróżniający je od innych dziedzin prawa, takich jak prawo administracyjne czy cywilne. W stosunkach pracy obowiązują reguły mające na celu ochronę pracownika, który co do zasady pozostaje w słabszej pozycji względem pracodawcy. Dlatego przepisy prawa pracy gwarantują pracownikom określone uprawnienia, zaś na pracodawcy ciąży szereg obowiązków. Rektor jako pracodawca powinien być gwarantem praw pracowników zatrudnionych w uczelni, z którego to obowiązku w niniejszej sprawie bez wątpienia się nie wywiązał.

W ocenie Ministra, o rażącym charakterze naruszenia prawa w rozpoznawanym przypadku świadczą również skutki - zarówno ekonomiczne, jak i społeczne - jakie wywołało działanie rektora. Skutki te są niemożliwe do zaakceptowania jako rezultat działania organu władzy publicznej w praworządnym państwie. Skutki tego działania można rozpatrywać na dwu odrębnych płaszczyznach, tj. w sferze praw i obowiązków indywidualnych pracowników oraz w szerszym i ogólniejszym kontekście.

I tak, w wymiarze indywidualnym decyzja o rozwiązaniu stosunku pracy przez pracodawcę stanowi zagrożenie dla interesów ekonomicznych pracownika i ma wpływ na jego sytuację osobistą.

¹Poprzednia nazwa Uniwersytetu Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie.

²Jakkolwiek orzeczenie to zapadło na gruncie poprzednio obowiązującej ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym, to zachowuje aktualność ze względu na podobieństwo obecnej regulacji.

Podobnie należy ocenić nieuzgodnienie zmiany regulaminu wynagradzania, co uniemożliwiło przedstawicielom pracowników, a co za tym idzie pracownikom UKEN w Krakowie, udziału w procesie tworzenia wewnętrznego aktu normatywnego, który również kształtuje ich sytuację ekonomiczną.

Natomiast rozważając kwestię skutków opisanych wyżej działań rektora w szerszym kontekście, stwierdzić wypada, że po pierwsze, w wyniku wielokrotnego złamania obowiązujących przepisów przez rektora, a więc najważniejszy jednoosobowy organ uczelni, UKEN został narażony na postrzeganie go jako podmiotu nieprzestrzegającego prawa, źle zarządzanego i popełniającego błędy w gospodarce finansowej (to jako skutek wypłaty odszkodowań za wadliwe rozwiązanie umów o pracę), co z kolei przekładać się będzie na renomę uczelni i negatywne kształtowanie jej wizerunku w przestrzeni publicznej.

Po drugie, w kontekście sytuacji ekonomiczno-gospodarczej uczelni decyzje rektora UKEN w Krakowie, wskutek uznawania roszczeń pracowników przez sądy pracy, doprowadziły do konieczności wypłaty odszkodowań oraz ponoszenia wysokich kosztów postępowań. Z pisma rektora UKEN w Krakowie z dnia 12 listopada 2024 r. nr R.0101.10.16.2024 wynika, że suma wypłaconych przez Uczelnię w okresie od 1 września 2020 r. do 31 sierpnia 2024 r. kwot z tytułu odszkodowań, ugód sądowych oraz ugód pozasądowych wyniosła w sumie ok. 430 tys. zł.

Nie można w tym miejscu podzielić stanowiska Skarżącego, że podjęte przez niego decyzje personalne nie wywołały negatywnych skutków gospodarczo – ekonomicznych, lecz były korzystne dla uczelni, albowiem pozwoliły jej zaoszczędzić ok. 30 milionów złotych na wynagrodzenia zwolnionych pracowników (patrz zarzut sformułowany w pkt VI wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy oraz str. 23-27 uzasadnienia tego środka zaskarżenia).

Skarżący zdaje się nie dostrzegać, że efekt w postaci redukcji zatrudnienia w ramach prowadzonej w uczelni restrukturyzacji mającej na celu poprawę jej sytuacji finansowej, można było osiągnąć poprzez działania zgodne z prawem, respektując przy tym przepisy Kodeksu pracy.

Organ w pełni podziela oraz podtrzymuje zawartą na str. 17 Zaskarżonej Decyzji argumentację, że działania podejmowane przez rektora na rzecz prawidłowego funkcjonowania uczelni i dbania o jej rozwój są jego obowiązkiem wpisanym w rolę zarządczą funkcji rektora. Przy podejmowaniu tych działań rektor ma jednak obowiązek przestrzegać przepisów prawa. W ocenie Ministra wskazywana przez rektora chęć restrukturyzacji uczelni nie usprawiedliwia (i nie czyni zgodnym z prawem) naruszania praw pracowników. Jak już wielokrotnie wskazano działania rektora - nawet jeżeli podejmowane w intencji poprawy sytuacji ekonomicznej UKEN - na skutek ich niezgodności z prawem wywołały istotny uszczerbek finansowy i zaangażowanie uczelni w liczne procesy sądowe, co świadczy o negatywnych dla niej skutkach gospodarczo – ekonomicznych.

Mówiąc o skutkach działań rektora w szerszym kontekście, nie można też pominąć i tego, że niedopełnienie przez rektora obowiązku wynikającego z art. 77² § 4 Kp, tj. brak przeprowadzenia uzgodnień zmiany regulaminu wynagradzania z zakładową organizacją związkową, naraża UKEN w Krakowie na ewentualne roszczenia pracownicze.

Na zakończenie tej części rozważań, Organ wyraża stanowisko zgodnie z którym pomimo oczywistości naruszenia art. 128 ust. 3 PSWN brak było podstaw do zakwalifikowania tego uchybienia jako „rażącego” z uwagi na możliwość zaakceptowania skutków - naruszającego ten przepis - Zarządzenia Nr R.Z.0211.22.2023 z punktu widzenia zasady praworządności.

W ocenie Ministra, postępowanie rektora świadczy również o uporczywym naruszaniu prawa w rozumieniu art. 432 ust. 5 PSWN. Na taką kwalifikację zasługuje stwierdzony w niniejszej sprawie stan naruszenia przepisów art. 30 § 4 Kp, art. 38 § 1 Kp, art. 41 Kp oraz art. 52 § 1 pkt 1 i § 2 Kp. W przedmiotowej sprawie doszło bowiem do szeregu powtarzających się naruszeń przy rozwiązywaniu stosunków pracy z pracownikami UKEN. Naruszenia prawa – o czym już była mowa wyżej – zostały potwierdzone 15 prawomocnymi orzeczeniami sądów pracy wydanymi w stosunkowo krótkim czasie (orzeczenia te zostały prawomocnie zakończone na przestrzeni ok. 3 lat od grudnia 2022 r. do listopada 2025 r.).

Co więcej, jak już wskazywano (patrz str. 3 uzasadnienia) uporczywe naruszenie to takie, które ma miejsce pomimo powzięcia przez daną osobę wiedzy o niezgodności z prawem określonego zachowania czy zaniechania. Jak wynika z akt sprawy, rektor w marcu 2022 r., a więc przed złożeniem kolejnych oświadczeń o wypowiedzeniu umów o pracę, dysponował (a przynajmniej powinien był dysponować) już wiedzą, że część osób zwolnionych w 2021 r. złożyła - od kwietnia do czerwca 2021 r. - pozwy do sądu pracy i jakie zarzuty zostały w nich podniesione. Mimo to rektor nie zmienił praktyki i nadal konsekwentnie zwalniał pracowników z naruszeniem m.in. art. 30 § 4 Kp, czym powielał

wytykane
w 2021 r. uchybienia proceduralne.

mu

W tym miejscu Organ nie podziela stanowiska Skarżącego, że przeszkodą natury przedmiotowej, uniemożliwiająca odwołanie rektora, jest okoliczność, że do zdarzeń, będących postawą wszczęcia postępowania na podstawie art. 432 § 5 PSWN, doszło w pierwszej kadencji rektora zakończonej 31 sierpnia 2024 r. (patrz zarzut sformułowany w pkt VII wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy).

W ocenie strony skarżącej tu cyt. „*prorowadzenie postępowania w przedmiocie odwołania Rektora UKEN w kadencji 2024-2028 jest prawnie uzasadnione wyłącznie w oparciu o przyczyny, które miały miejsce w toku tej kadencji (tj. kadencji tego organu), nie zaś w oparciu o przyczyny mające miejsce w kadencji 2020-2024, gdyż te ostatnie dotyczą innego organu w sensie prawa administracyjnego - mimo tożsamości piastuna, tj. prof. dra hab. Piotra Borka.*” (zob. str. 28 uzasadnienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy).

Argumentacja ta jest niezasadna i to z kilku przyczyn.

Po pierwsze, taka interpretacja nie znajduje oparcia w literalnym brzmieniu przepisu art. 432 § 5 PSWN, który w żadnym miejscu nie wskazuje, iż rażące lub uporczywe naruszenie przepisów prawa, dające podstawę do odwołania rektora, musi mieć miejsce w trakcie biegu aktualnej kadencji. W przypadku, gdyby wolą ustawodawcy było ograniczenie możliwości odwołania rektora do zdarzeń, które miały miejsce tylko w bieżącej kadencji, to dałby temu wyraz wprost w treści tego przepisu.

Po drugie, przyjęcie wykładni proponowanej przez Skarżącego byłoby sprzeczne z celem regulacji. Przyjęcie takiej interpretacji przepisu, jak chciałby tego Skarżący, prowadziłoby zdaniem Organu do wypaczenia funkcji nadzoru państwa nad systemem szkolnictwa wyższego. Należy bowiem mieć na względzie, iż kwestia ustalenia okoliczności naruszenia przez rektora przepisów prawa, w tym czy naruszenie to ma charakter kwalifikowany, wymaga odpowiedniego czasu, wynikającego przede wszystkim z konieczności zweryfikowania powziętych przez Ministra, jako organ nadzoru, uzyskanych informacji. W praktyce przyjęcie wykładni przepisu art. 432 ust. 5 PSWN zaprezentowanej przez Skarżącego czyniłoby niemożliwym odwołanie rektora w przypadku stwierdzenia kwalifikowanego naruszenia przez niego przepisów prawa w poprzedniej kadencji, które winno skutkować tym, że dana osoba nie powinna dalej zajmować stanowiska rektora, aby nie powodować dalszych negatywnych skutków dla uczelni publicznej. Wobec powyższego, w ocenie Organu, przepis art. 432 ust. 5 PSWN nie wyłącza możliwości uwzględnienia okoliczności naruszenia przepisów prawa przez rektora w trakcie poprzedniej kadencji przy ocenie ziszczenia się przesłanek do jego odwołania w trakcie kolejnej kadencji.

Po trzecie, wbrew twierdzeniom strony skarżącej, wykładnia systemowa skutecznie wspiera wykładnię językową oraz funkcjonalną przyjętą przez Ministra w Zaskarżonej Decyzji.

Wyjaśnić trzeba, że wykładnia systemowa polega na ustaleniu znaczenia przepisów prawnych ze względu na ich lokalizację w strukturze źródeł prawa oraz powiązanie jakie występuje pomiędzy różnymi aktami normatywnymi. Opiera się na założeniu, że system prawa jest pewną zorganizowaną całością spajaną zarówno wspólnymi wartościami jak i racjami logicznymi (Zarys metodyki pracy sędziego sądu administracyjnego, B. Dauter, LexisNexis Warszawa 2008, str. 334).

W tym miejscu wskazać należy, że w prawie publicznym (do którego przynależy PSWN) znane są rozwiązania prawne przewidziane w innych ustawach odnoszące się do możliwości odwołania piastuna organu osoby prawnej przed upływem okresu powołania (kadencji) z uwagi na stwierdzone naruszenia prawa. Przykładowo, takie rozwiązanie przewiduje art. 15 ust. 6 pkt 3 ustawy o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 87), dalej jako "u.o.p.d.k.". Na gruncie wspomnianej regulacji wypracowany został w orzecznictwie pogląd, że przepis art. 15 ust. 6 pkt 3 u.o.p.d.k. nie wyłącza możliwości uwzględnienia okoliczności naruszenia przepisów prawa przez dyrektora instytucji kultury w trakcie poprzedniej kadencji przy ocenie ziszczenia się przesłanek do jego odwołania w trakcie kolejnej kadencji (zob. wyr. NSA z dnia 12 lutego 2020 r., II OSK 3906/19, CBOSA). Skoro system prawa publicznego jest pewną zorganizowaną całością spajaną – jak wskazano wyżej - zarówno wspólnymi wartościami jak i racjami logicznymi, to wydaje się uzasadnione, aby przy interpretacji art. 432 ust. 5 PSWN posiłkować się dorobkiem orzecznictwa wypracowanym na gruncie regulacji ustawowych pełniących podobną funkcję.³

³Innego przykładu dostarcza wyr. NSA z dnia 25 listopada 2014 r., I OSK 256/14 (publ. CBOSA), który zapadł na gruncie uchylonego już przepisu art. 36a ust. 13 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, ale w którym Sąd stwierdził, że tu cyt. „wymienione wyżej okoliczności,

W konsekwencji Minister uznał, że złożony przez stronę wniosek o umorzenie postępowania jest bezzasadny.

W przedmiotowej sprawie – wbrew twierdzeniom Skarżącego – dopełniono również wymogu określonego w art. 432 ust. 5 zdanie pierwsze PSWN, tj. odwołanie rektora poprzedzone zostało zasięgnięciem opinii Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego (dalej także: RGNiSW lub Rada) oraz Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich (dalej także: KRASP).

Nie ma bowiem racji Skarżący, że Minister orzekając w pierwszej instancji naruszył art. 432 ust. 5 PSWN w zw. z art. 106 § 5 Kpa w zw. z art. 106 § 1 Kpa poprzez wydanie decyzji o odwołaniu rektora z funkcji, tu cyt. „*mimo iż nie zostały rozpoznane zażalenia na postanowienia wydane przez RGNiSW oraz KRASP*” (patrz zarzut sformułowany w pkt IV wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy).

Jak wynika bowiem z akt sprawy, w związku ze złożonym zażaleniem Pana prof. dr hab. Piotra Borka na uchwałę Prezydium RGNiSW z dnia 27 września 2024 r. nr 13/2024 w sprawie wyrażenia opinii w sprawie odwołania Pana prof. dr hab. Piotra Borka z funkcji rektora Uniwersytetu Komisji Edukacji Narodowej

w Krakowie, Rada podtrzymała swoją opinię w stanowisku Nr 10/2024 z dnia 10 października 2024 r. Z kolei, postanowieniem nr KRASP/30/2025 z dnia 12 lutego 2025 r. KRASP rozpatrzyła zażalenie Pana prof. dr hab. Piotra Borka i utrzymała w mocy zaskarżone postanowienie KRASP nr 213/2924 z dnia 2 października 2024 r. w sprawie wyrażenia opinii w trybie art. 432 ust. 5 PSWN.

Z powyższego wynika zatem, że w dacie wydania Zaskarżonej Decyzji procedura współdziałania, o której mowa w art. 106 § 1 Kpa została już ostatecznie zakończona. Przy czym w ocenie Ministra, bez wpływu na zasadność powyższego stwierdzenia pozostaje wynikająca z akt sprawy okoliczność, iż Rada Główna Nauki i Szkolnictwa Wyższego, rozpoznając zażalenie na uchwałę Prezydium RGNiSW z dnia 27 września 2024 r., swoje rozstrzygnięcie w tym przedmiocie nazwała stanowiskiem, a nie postanowieniem.

W orzecznictwie sądowym utrwalił się bowiem pogląd, który Organ w niniejszej sprawie w pełni podziela, że o istocie aktu prawnego powinna przesądzać jego treść, a nie forma. Użycie takiej czy innej nazwy, bądź brak jej powołania nie ma zatem znaczenia dla charakteru prawnego danego aktu (zob. wyr. WSA w Warszawie z dnia 15 grudnia 2021 r., II SA/Wa 2122/21; wyr. WSA w Krakowie z dnia 3 grudnia 2019 r., I SAB/Kr 12/19; CBOSA).

Aby uznać dany dokument za mogący funkcjonować w obrocie prawnym jako postanowienie, wymagane jest, aby akt taki zawierał minimum elementów, do których zalicza się: oznaczenie organu administracji publicznej wydającego akt, wskazanie adresata aktu, rozstrzygnięcie oraz podpis osoby reprezentującej organ administracji (zob. wyr. WSA w Łodzi z dnia 27 września 2023 r., II SA/Łd 737/23; CBOSA). Wszystkie te składniki zawiera stanowisko Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 10 października 2024 r., zatem należało je potraktować jako postanowienie organu administracji publicznej.

Odnosząc się z kolei do wątpliwości Skarżącego związanych z tym, że zażalenie na postanowienie KRASP nr 213/2924 z dnia 2 października 2024 r. rozpoznał ten sam organ wyjaśnić należy, że Prezes Rady Ministrów rozstrzygnął w dniu 28 stycznia 2025 r. spór o właściwość pomiędzy Ministrem a KRASP i jako organ właściwy do rozpoznania ww. zażalenia wskazał właśnie KRASP.

Należy też zauważyć, że bez wpływu na możliwość dalszego procedowania w przedmiotowej sprawie pozostaje okoliczność, że postanowienie KRASP z dnia 12 lutego 2025 r. nr KRASP/30/2025 zostało zaskarżone do sądu administracyjnego. Podobnie też bez znaczenia jest to, że Skarżący złożył skargę na bezczynność Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego w rozpatrzeniu zażalenia z dnia 30 września 2024 r. na opinię podjętą w formie uchwały przez Prezydium Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2024 r. nr 13/2024.

Dopóki bowiem w obrocie prawnym pozostają postanowienia wydane w trybie współdziałania (postanowienie KRASP z dnia 12 lutego 2025 r. Nr KRASP/30/2025 oraz postanowienie RGNiSW z dnia 10 października 2024 r. Nr 10/2024), ewentualnie dopóki sąd nie stwierdzi bezczynności w przedmiocie rozpoznania zażalenia z dnia 30 września 2024 r., dopóty Minister jest nimi związany przy wydaniu decyzji.

mające charakter obiektywny i odnoszące się do rzeczywistej, kilkuletniej pracy I. M. na stanowisku dyrektora szkoły, były wystarczające i mogły uzasadniać skrócenie następnej powierzanej jej kadencji, a skrócenie kadencji do roku było względem tych okoliczności adekwatne (...). Zgodzić się też należy ze stanowiskiem (...), że Zarząd Powiatu miał wszelkie prawo do wyciągnięcia wniosków co do dalszego kierowania placówką oświatową przez osobę, która wcześniej zaprezentowała się jako osoba naruszająca prawo.”.

Z tych też przyczyn jako niezasadny należało ocenić zarzut naruszenia art. 97 § 1 pkt 4 Kpa poprzez brak zawieszenia przedmiotowego postępowania do czasu rozstrzygnięcia ww. spraw przed sądem administracyjnym (patrz zarzut sformułowany w pkt X lit. a)-d) wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy). Jedyne na marginesie należy dodać, że Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie nieprawomocnym wyrokiem z dnia 8 sierpnia 2025 r., sygn. akt VII SAB/Wa 977/25 (publ. CBOSA) odrzucił skargę Pana prof. dr. hab. Piotra Borka na bezczynność Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego w przedmiocie rozpatrzenia zażalenia z dnia 30 września 2024 r. na uchwałę Prezydium RGNiSW z dnia 27 września 2024 r. nr 13/2024.

Podobnie nie zasługują na uwzględnienie zarzuty strony skarżącej dotyczące braku zawieszenia postępowania administracyjnego na podstawie art. 97 § 1 pkt 4 Kpa z uwagi na wystąpienie zagadnienia wstępnego, jakim w ocenie Skarżącego było toczące się dochodzenie w sprawie 4137-4.Ds.840.2025 i 4136-4.Ds.1704.2024/MKF-D.4473/24 oraz postępowanie przed Sądem Rejonowym dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie pod sygn. II W 318/24 (patrz zarzut sformułowany w pkt X lit. e)-g) wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy). Postępowania te nie stanowią bowiem zagadnienia wstępnego dla prowadzonego postępowania w sprawie odwołania rektora w trybie art. 432 ust. 5 PSWN. Związek zagadnienia wstępnego z rozpoznaniem sprawy administracyjnej i wydaniem decyzji wyraża się relacją, w której brak rozstrzygnięcia zagadnienia wstępnego przez inny organ lub sąd jawi się jako bezwzględna przeszkoda do wydania decyzji w prowadzonej przez organ sprawie (tak. np. NSA w wyr. z dnia 15 czerwca 2020 r. I OSK 2083/19, CBOSA). Taka zaś sytuacja w niniejszej sprawie nie ma miejsca, o czym będzie jeszcze mowa w dalszej części uzasadnienia.

Z tych samych powodów nie mógł być też uwzględniony wniosek Skarżącego o zawieszenie niniejszego postępowania do czasu rozstrzygnięcia ww. spraw sądownoadministracyjnych oraz karnych złożony już po wydaniu zaskarżonej decyzji (pismo z dnia 17 czerwca 2025 r.).

Rozpoznając wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, Minister uwzględnił natomiast okoliczności podnoszone przez Skarżącego (patrz zarzut sformułowany w pkt V wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy), że z obrotu prawnego wyeliminowane zostały:

- wyrok Sądu Rejonowego dla Krakowa Krowodrzy w Krakowie z dnia 5 kwietnia 2024 r. w sprawie o sygn. akt II W 318/24/K (wydany w postępowaniu, o którym była wyżej mowa),
- wyrok Sądu Rejonowego dla Krakowa Krowodrzy w Krakowie z dnia 15 lipca 2024 r., sygn. II W 1622/22/K.

Powyższe pozostaje jednak bez wpływu na wynik sprawy, gdyż wyroki te nie były podstawą wydania kwestionowanej decyzji. Orzeczenia te dotyczyły bowiem rozstrzygnięcia kwestii, czy Pan prof. dr hab. Piotr Borek, działając jako rektor UKEN, naruszył art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2025 r. poz. 440 ze zm.), dalej „uzz”. Minister takiego uchybienia w Zaskarżonej Decyzji jednak nie stwierdził, a swoje rozstrzygnięcie oparł na naruszeniu przez rektora przepisów

art. 30 § 4 Kp, art. 38 § 1 Kp, art. 41 Kp, art. 52 § 1 pkt 1 i § 2 Kp oraz art. 77² § 4 Kp, a więc nie na naruszeniu art. 32 ust. 1 uzz.

Przedstawione rozważania czynią również niezasadnymi zarzut sformułowany w punkcie III petitum wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy w ramach którego Skarżący podniósł naruszenie art. 75 § 1 i art. 80 Kpa poprzez nieuwzględnienie w sprawie wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 25 czerwca 2025 r., sygn. akt IV Ka 1693/24. Wyrokiem tym uchylono przywołany wyżej wyrok Sądu Rejonowego dla Krakowa Krowodrzy w Krakowie z dnia 15 lipca 2024 r., sygn. II W 1622/22/K.

W tym miejscu, jedynie na marginesie Organ wskazuje, że wspomniany wyrok Sądu Okręgowego w Krakowie został wydany 25 czerwca 2025 r., a zatem już po wydaniu Zaskarżonej Decyzji. Tak więc z oczywistych względów nie mógł być wzięty pod uwagę przez organ pierwszej instancji w prowadzonym przez niego postępowaniu.

Za niezasadny należy również uznać zarzut dotyczący naruszenia zasady zaufania obywateli do władzy publicznej, płynący z art. 2 Konstytucji RP oraz art. 8 § 1 Kpa. Naruszenie to, zdaniem Skarżącego miało polegać na pierwotnym wspieraniu przez Ministra działań naprawczych rektora, a następnie zmianie oceny tych działań i wszczęciu procedury odwołania z funkcji (patrz zarzut sformułowany w pkt VIII wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy).

Podkreślić w tym miejscu jednak należy, że zasada wyrażona w art. 8 Kpa nie może stanowić podstawy do legalizacji działań niezgodnych z prawem, takich jak sprzeczne z przepisami rozwiązywanie stosunków pracy. O ile zatem Minister w pełni aprobował ideę restrukturyzacji mającej na celu poprawę sytuacji finansowej uczelni, to nie było to równoznaczne z przyzwoleniem na działanie dowolne, naruszające obowiązujące regulacje prawne.

Nie zasługuje także na aprobatę zarzut naruszenia art. 10 § 1 Kpa (patrz zarzut sformułowany w pkt IX wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy). Jak się przyjmuje bowiem w orzecznictwie sądowoadministracyjnym naruszenie art. 10 Kpa może odnieść zamierzony skutek gdy strona wykaże jakich konkretnie czynności nie mogła podjąć i jaki miałyby one wpływ na wynik sprawy (por. wyr. NSA z dnia 12 kwietnia 2017 r., I GSK 1840/15, CBOSA). Tymczasem Skarżący nie wskazał we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy jakie czynności nie mogły być przez niego podjęte w kontekście rzekomych uchybień po stronie Organu. Poza tym, jak wynika z akt, Organ już po dacie zapoznania pełnomocnika strony z dokumentacją sprawy, ani nie przeprowadzał żadnych dowodów, ani też nie zasięgał informacji, w tym nie podejmował czynności, które mogłyby wpłynąć na treść rozstrzygnięcia.

Nie mogły również odnieść zamierzonego skutku, w postaci uchylecia Zaskarżonej Decyzji, zarzuty wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wskazujące na naruszenie art. 28 Kpa w zw. z art. 61 § 4 Kpa, a także art. 31 § 1 pkt 2 Kpa, poprzez niedopuszczenie w charakterze strony do udziału w postępowaniu UKEN oraz Komisji Uczelnianej NSZZ „Solidarność” (patrz zarzuty sformułowane w pkt XI i XII wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy).

Odnosząc się do zarzutu o brak udziału w postępowaniu UKEN, wyjaśnić należy, że przepisy PSWN, a w szczególności art. 432 ust. 5 tej ustawy w sposób jednoznaczny wskazują, iż stroną postępowania w przedmiocie odwołania z funkcji rektora uczelni publicznej, jest jedynie rektor, który jest adresatem wydanej w tym postępowaniu decyzji. Z przepisów prawa nie wynika natomiast, aby jakimkolwiek innemu podmiotowi niż rektor, w tym uczelni publicznej, był przyznany przymiot strony w tym postępowaniu. Wobec powyższego brak było podstaw do uznania UKEN za stronę tego postępowania. Jedynie na marginesie zauważyć trzeba, że postanowieniem Nr 3 z dnia 7 listopada 2025 r. Minister stwierdził niedopuszczalność wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy złożonego przez UKEN. Rozstrzygnięcie to pozostaje do chwili obecnej w obrocie prawnym i jest z mocy art. 134 Kpa ostateczne.

Natomiast, jeśli chodzi o Komisję Uczelnianą NSZZ „Solidarność”, to należy stwierdzić, że organizacja ta nie wykazała spełnienia przesłanek określonych w art. 31 § 1 Kpa, co uzasadniało odmowę dopuszczenia jej do udziału w przedmiotowym postępowaniu. Postanowienie w tym przedmiocie Minister wydał w dniu 27 listopada 2025 r. i jest ono ostateczne.

Niezasadny jest również zarzut naruszenia art. 75 § 1 Kpa i art. 78 § 1 Kpa, polegający na odstąpieniu od przeprowadzenia dowodów zawnioskowanych przez Skarżącego (patrz zarzut sformułowany w pkt II wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy oraz str. 11-18 uzasadnienia tego środka zaskarżenia).

Organ podtrzymuje swoje stanowisko o odmowie przeprowadzenia dowodów wyrażone w postanowieniu nr 5/6015/.15.2025 z dnia 4 czerwca 2025 r. W opinii Ministra przedstawiona w uzasadnieniu tego postanowienia argumentacja jest zasadna i wyczerpująca.

W tym miejscu podnieść jedynie należy, że zgodnie z art. 75 § 1 Kpa jako dowód należy dopuścić wszystko, co może przyczynić się do wyjaśnienia sprawy, a nie jest sprzeczne z prawem. Z kolei, przepis art. 78 § 1 Kpa stanowi, że żądanie strony dotyczące przeprowadzenia dowodu należy uwzględnić, jeżeli przedmiotem dowodu jest okoliczność mająca znaczenie dla sprawy.

W piśmiennictwie wskazuje się, że omawiane uprawnienia strony podlegają jednak pewnym ograniczeniom ze względów praktycznych, tj. ze względu na celowość i szybkość postępowania. Tak więc nie podlegają przeprowadzeniu:

a) dowód zgłoszony przez stronę na okoliczność nie mającą znaczenia dla sprawy i

b) zgłoszony przez stronę dowód na okoliczność już dostatecznie wyjaśnioną innymi dowodami, jeżeli strona zgłosiła go po zakończeniu stadium postępowania dowodowego.

Organ może też nie uwzględnić żądania przeprowadzenia dowodu, jeżeli ma to na celu przewleczenie sprawy (A. Wróbel, Komentarz aktualizowany do art. 78 Kpa, LEX/el).

W ocenie Ministra zgłoszone w toku postępowania wnioski dowodowe, wskazywane przez Skarżącego w punkcie II petitum wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, nie miały znaczenia dla oceny czy zostały spełnione przesłanki do odwołania rektora wskazane w art. 432 ust. 5 PSWN, tj. czy rektor dopuścił się "rażącego" lub "uporczywego" naruszenia prawa. Wnioskowane dowody, takie jak:

- złożone zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa (pkt II.1-4,27 wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy),
- sprawozdania i dokumenty finansowe (pkt II.5-8,17,18 wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy),
- dokumenty statystyczne (pkt II.9,10 wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy),
- rozstrzygnięcia i pisma organów (pkt II.12-15, 26, 30 wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy),
- rozstrzygnięcia prokuratorskie i sądowe (pkt II.31,32 wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy),
- środki zaskarżenia i pisma (pozw) inicjujące sprawy sądowe (pkt II.16,25,28,29 wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy),
- wydruki z doniesień prasowych (pkt II.20 wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy),
- zeznania strony i świadków (pkt II.34 i 35 wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy),

nie dotyczą okoliczności objętych przesłankami przepisu art. 432 ust. 5 PSWN. Nie mają one bowiem bezpośredniego związku z przedmiotem postępowania rozstrzyganego niniejszą decyzją. Także zeznania strony lub świadków nie mogłyby zaprzeczyć okolicznościom wynikającym z akt sprawy, a w szczególności okolicznościom stwierdzonym na podstawie prawomocnych wyroków sądowych. Powtórzyć należy, za postanowieniem z dnia 4 czerwca 2025 r., że celem postępowania dowodowego w niniejszym postępowaniu nie jest ustalenie sytuacji finansowej uczelni i ocena działań rektora w kierunku jej poprawy – a wnioski dowodowe Skarżącego zmierzają do wykazania właśnie tych okoliczności – lecz faktu czy rektor uczelni naruszył (i to w stopniu kwalifikowanym) przepisy prawa.

Ponadto niektóre wnioski dowodowe dotyczą faktów znanych Organowi z urzędu. Dotyczy to m.in. żądania przeprowadzenia dowodu z dokumentów:

- Decyzji DSW – WPS.9311.4.2023.LJ (pkt II.12 wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy),
- Decyzji DSW – WPS.9311.7.2023.LJ (pkt II.13 wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy),
- Pisma z dnia 11 września 2020 r. znak DSW-WSP.5601.27.2020.MW (pkt II.14 wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy),
- Pisma z dnia 29 sierpnia 2024 r. znak DSW – WPS.8601.127.2024.WI.43 (pkt II.15 wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy).

Zgodnie zaś z art. 77 § 4 Kpa fakty powszechnie znane oraz fakty znane organowi z urzędu nie wymagają dowodu.

Z tych samych powodów, jak wskazane wyżej, niezasadne jest przeprowadzanie dowodu z dokumentów szczegółowo wymienionych w pkt 2 i 3 na stronie nr 7 wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy a także w uzupełniającym go piśmie z dnia 5 sierpnia 2025 r. oraz w piśmie Skarżącego z dnia 17 czerwca 2025 r.

Odnosząc się krótko do sformułowanych w tych pismach wniosków należy zaznaczyć, że wymienione w pkt 2 na stronie nr 7 wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy pisma :

- z dnia 28 października 2023 r., znak: R.1120.3.1.2023,
- z dnia 8 grudnia 2023 r., znak: R. 1120.3.3.2023,
- z dnia 27 marca 2024 r., znak: R.1120.3.5.2023,
- z dnia 5 kwietnia 2024 r., znak: R.1120.3.7.2023,
- z dnia 19 czerwca 2024 r., znak: R.1120.3.9.2023,
- z dnia 28 lutego 2025 r., znak: R. 1120.3.11.2023,

znane są Organowi z urzędu, a ponadto nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia w sprawie.

Z kolei wnioski dowodowe zawarte w pkt 3 na stronie nr 7 wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, a także w uzupełniającym go piśmie z dnia 5 sierpnia 2025 r. oraz w piśmie Skarżącego z dnia 17 czerwca 2025 r., dotyczące przeprowadzenia dowodu z dokumentów w postaci:

- wyroku nakazowego z 5 kwietnia 2024 r. Sądu Rejonowego dla Krakowa - Krowodrzy w Krakowie sygn. akt II W 318/24/K wraz z odpisem sprzeciwu do tego wyroku,

- wyroku z dnia 15 lipca 2024 r. Sądu Rejonowego dla Krakowa - Krowodrzy w Krakowie pod sygn. akt II W 1622/22/K,
- wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 25 czerwca 2025 r., sygn. akt IV Ka 1693/24,
- postanowienia Sądu Rejonowego dla Krakowa - Nowej Huty w Krakowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 19 maja 2025 r. w sprawie IV P 952/21/N,
- skarg i orzeczeń znajdujących się w aktach sądowoadministracyjnych WSA w Warszawie o sygn.: VII SAB/Wa 977/25, VII SA/Wa 849/25, VII SA/Wa 973/25,
- pisma z 4 kwietnia 2025 r. będącego stanowiskiem do skargi w sprawie o sygn. VII SAB/Wa 977/25,
- pisma z 2 stycznia 2025 r. w sprawie 4136-4.Ds.1704.2024/MKF-D.4473/24,
- zawiadomienia z 14 maja 2025 r. o wszczęciu dochodzenia w sprawie 4137-4.Ds.840.2025,
- sprawozdania finansowego UKEN za 2024 r.,
- wydruku „*Informacji o wynikach rekrutacji na studia na rok akademicki 2024/2025 w uczelniach nadzorowanych przez Ministra Nauki*”,
- wydruku „*UKEN w pierwszej dziesiątce najpopularniejszych polskich uczelni*”,
- wydruku publikacji prasowej z dnia 27 czerwca 2025 r. pt. „*Zwolnienia i 10 mln oszczędności. Prorektor Uniwersytetu Medycznego odpowiada naukowcom*”,

również nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia w sprawie. Przywołane wyżej orzeczenia nie mają bowiem bezpośredniego związku z przedmiotem postępowania rozstrzyganego niniejszą decyzją (na temat ww. spraw sądowoadministracyjnych oraz orzeczeń o sygn. akt: II W 318/24/K, II W 1622/22/K oraz IV Ka 1693/24 była szerzej mowa na str. 15 i 16 niniejszej Decyzji; natomiast sprawa o sygn. IV P 952/21/N dotyczy indywidualnej sprawy pracowniczej, która pozostaje bez znaczenia dla oceny działań rektora w przedmiotowej sprawie). Z kolei ww. sprawozdania finansowe, pisma w sprawach karnych, jak i wydruki prasowe są irrelewantne z punktu widzenia rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie, które – jak już wielokrotnie wskazywano – jest determinowane zaistnieniem zobiektywizowanych przesłanek określonych w art. 432 ust. 5 ustawy PSWN.

W konsekwencji poczynionych uwag, na podstawie art. 78 § 1 Kpa należało odmówić dopuszczenia dowodów wskazanych w pkt 1 - 3 na stronie nr 7 wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy a także w uzupełniającym go piśmie z dnia 5 sierpnia 2025 r. oraz w piśmie Skarżącego z dnia 17 czerwca 2025 r.

Nie są też zasadne zarzuty naruszenia art. 77 § 1, 80 oraz art. 107 § 3 Kpa polegające na niewyczerpującym rozpatrzeniu materiału dowodowego oraz jego dowolnej ocenie (patrz zarzuty sformułowane w pkt XIV-XVI wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy). Materiał dowodowy zgromadzony w aktach sprawy jest bowiem wiarygodny, rzetelny i jednoznacznie potwierdza zaistnienie stwierdzonych naruszeń, natomiast argumenty podniesione we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy stanowią jedynie gołosłowną polemikę z ustaleniami organu pierwszej instancji.

W szczególności nie zasługuje na uwzględnienie zarzut braku zweryfikowania przez Organ, czy w dniu wydania Zarządzenia nr 59/2021 z dnia 16 lipca 2021 r. istniał na UKEN związek zawodowy Komisja Międzyzakładowa OZZ Inicjatywa Pracownicza przy UP i Nowej Erze (patrz zarzut sformułowany w pkt XV wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy).

Wbrew twierdzeniom strony skarżącej okoliczność ta - niewątpliwie istotna dla oceny zasadności stawianego rektorowi zarzutu naruszenia art. 77² § 4 Kp. - została przez Organ należycie wyjaśniona. W aktach sprawy znajduje się bowiem dokument (Wypis z Rejestru Komisji Zakładowych, Międzyzakładowych i Środowiskowych podstawowych jednostek organizacyjnych związku zarejestrowanych przy Komisji Krajowej Ogólnopolskiego Związku Zawodowego „*Inicjatywa Pracownicza*” z dnia 15 kwietnia 2025 r.), z którego wynika, że Komisja Międzyzakładowa Ogólnopolskiego Związku Zawodowego „*Inicjatywa Pracownicza*” przy Uniwersytecie Komisji Edukacji Narodowej i Nowej Erze została zarejestrowana w dniu 30 maja 2021 r.

Wobec tego nie może budzić wątpliwości, że dokument Zarządzenia nr 59/2021 z dnia 16 lipca 2021 r., który dotyczył m.in. zmiany regulaminu wynagradzania pracowników UKEN, powinien zostać uzgodniony z Komisją Międzyzakładową OZZ Inicjatywa Pracownicza przy UP i Nowej Erze, co jednak nie miało miejsca.

Końcowo, jako całkowicie chybiony ocenić należy zarzut dotyczący naruszenia art. 14 § 1a Kpa oraz art. 67-72 Kpa poprzez brak utrwalenia wszystkich czynności procesowych na piśmie lub w formie elektronicznej (patrz zarzut sformułowany w pkt XIII wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy). W ocenie

Organu powyższy zarzut nie znajduje żadnego potwierdzenia, albowiem wbrew twierdzeniu strony skarżącej wszystkie istotne okoliczności dla sprawy zostały utrwalone w jej aktach.

Podsumowując, po dokonaniu ponownej analizy i oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego, Minister stwierdza, że postępowanie rektora w niniejszej sprawie świadczy o rażącym i uporczywym naruszeniu przepisów art. 30 § 4 Kp, art. 38 § 1 Kp, art. 41 Kp oraz art. 52 § 1 pkt 1 i § 2 Kp. oraz rażącym naruszeniu art. 77² § 4 Kp.

Tym samym w przedmiotowej sprawie spełnione zostały przesłanki wymienione w art. 432 ust. 5 PSWN, co uzasadnia odwołanie Pana prof. dr. hab. Piotra Borka z funkcji rektora UKEN w Krakowie.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna.

Pouczenie

Na niniejszą decyzję, każdemu, kto ma w tym interes prawny, służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji. Wymogi formalne skargi określają art. 46, 47, art. 57 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn. Dz. U. 2024 r., poz.935, z późn. zm.), zwanej dalej „Ppsa”.

Wniesienie skargi na niniejszą decyzję wymaga uiszczenia wpisu stałego w wysokości: 200 zł.

Zgodnie z art. 200 § 1 Ppsa sąd nie podejmie żadnej czynności na skutek pisma, od którego nie zostanie uiszczona należna opłata. W tym przypadku, przewodniczący wzywa wnoszącego pismo, aby pod rygorem pozostawienia pisma bez rozpoznania uiszczył opłatę w terminie siedmiu dni od dnia doręczenia wezwania.

Jednocześnie informuję, że zgodnie z art. 243 § 1 i art. 244 § 1 Ppsa stronie postępowania na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania może być przyznane prawo pomocy. Wniosek ten jest wolny jest od opłat sądowych. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Szczegółowe zasady prawa pomocy regulują przepisy zawarte w art. 243 – 262 Ppsa.

